

Nova Gorica / Kulturni dom: zabaven gledališki večer

Iskrena spoved s priljubljenima Marijo in Bonifacijem

Soboto, 7. aprila 2018, so gledalci v novogoriškem Kulturnem domu preživeli v družbi dobro znanih protagonistov že "legendarne" televizijske nadaljevanke *Ena žlahtna storija*, prve večje prave domače nanizanke, ki je doživela pri gledalcih izjemen uspeh. Tako so jo vzljubili, da so jo predvajali šest sezon.

Naštela je 370 nadaljevanj. Snemali pa so jo kar tri leta. V zgodbi, katere scenarij so napisali Vojko Anzeljc, Tomaž Grubar in Sašo Kolarič, je nastopala vrsta poznanih gledaliških igralcev (med drugimi Janez Starina, Kristijan Guček, Milan Vodopivec, Vesna Pernarčič, Vesna Jevnikar, Maja Blagovič, Primož Forte, Medea Novak, Franko Korošec ...) Pripoved je bila tako privlačna, da sta svoja dva lika igralca Maja Blagovič, do lanske sezone članica igralskega jedra SSG Trst, in Milan Vodopivec, upokojeni član igralskega ansambla SNG Nova Gorica, prisrčno prenesla na odrske deske. Kot nam je povedal sam Vodopivec, je on napisal besedilo za predstavo, nastajalo pa je vzporedno s filmsko upodobitvijo likov, duhovnika Bonifacija in njegove kuharice - gospodinje Marije. Dokončno obliko pa je dobilo, ko jo je za odsko postavitve režijsko obdelal Vladimir Jurc. Premierno sta jo Blagovičeva in Vodopivec uprizorila 3. septembra 2016 v Sežani. Ker ima predstava primorski narečni predznak in nadih življenja na vasi, je toliko bolj domača. Z njo sta igralca obredla veliko dvoran ne samo na Primorskem, ampak tudi drugod po Sloveniji. Na novogoriškem večeru je bila že njena 40. ponovitev! Ker je scensko povsem nezahtevna, jo lahko sprejme katerakoli dvora-

na. Igralca s svojimi dolgoletnimi gledališkimi izkušnjami tako polnokrvno orisujeta lika, da scensko uokvirjanje sploh ni pomembno. Predstava se v duhovitem, včasih prav hudomušnem tonu loteva marsikatero teme in pretresa človeške slabosti, ki jim ne morejo uiti niti posvečeni ljudje. Dotika se tudi današnjih razmer v slovenski Cerkvi, kjer je duhovnikov zmeraj manj, zato upravljajo več župnij. Milan

Vodopivec je z Bonifacijevimi besedami izrazil svoje pojmovanje Boga in poglede na vero in tudi današnje vernike, ki niso takšni, kot bi morali biti. Tudi deset Božjih zapovedi si npr. razlagajo malce po svoje. Pri spovedi se izpovedujejo grehov in obljublajo, da ne bodo več grešili, a vsi ti pobožni sklepi padejo na jalova tla. Za nekaj časa se vrnejo v spovednico s starimi grehi, ugotavlja Bonifacij, ki kritično misel pove tudi na splošno na račun napak slovenske Cerkve in njenih dostojanstvenikov. Obregne se tudi ob romanja v Medjugorje; tja množično zahajajo tudi verniki iz Slovenije. Bonifacij se sprašuje, zakaj neki hodijo tja, ko imamo tu blizu Sveto Goro, na kateri se je Marija prikazala Urški

že pred veliko leti. Mar nam to ni dovolj? Vodopivec je v Bonifacijevih spominih iz otroških let vpletel svoja spominjanja iz otroštva. Takrat je bil ministrant, tako goreč, da je nekoč na volivnem plakatu črki v dodal dve "nožici", da je iz volimo nastalo molimo! Še veliko takih cvetk je v predstavi, ki jo širok spekter gledalcev prisrčno sprejema. Tudi ta komedija nastavlja pač zrcalo posamezniku in družbi. Vsi smo krvavi pod kožo! Tudi sam duhovnik Bonifacij je grešil. Omamno pomladno ozračje med brajdami ga je zavedlo, da je z Marijo spočel otroka, Avguština, "Guštota", ki sicer ni prav zelo bister, "ker sta ga delala premalo časa"! Marija se v sočni upodobitvi Maje Blagovič izrisuje kot preprosta, naivna, neizkušena, a zelo vestna, pridna gospodinja, ki skrbi za vaškega duhovnika. Rada tudi poklepeta, zato se Bonifacij zmeraj boji, da ne bi razkrila njune skrivnosti. Javna tajnost je sicer, da je mladenič Avguštin zelo podoben župniku ... Sama bi bila rada deležna več njegove pozornosti in tiste nekdanje nežnosti. Včasih je ljubosumna. Huduje se nad tistimi ženskami, ki ostajajo preveč časa v spovednici ... Srčno si pa želi iskrene spovedi, da bi že enkrat odvrгла staro breme, ki jo teži.

Uprizoritev že v uvodu pritegne gledalce v dogajanje. Igralca se posamič pojavita v dvorani in nagovorita občinstvo, tudi s "popopranimi" opazkami, da izvabita smeh in vzpostavita stik z njim. "A ste vsi za spoved"? Se čudita oba in seveda to tudi živahno pokomentirata. Marija se zrine naprej in začne se "iskrena spoved" uboge matere samohranilke, ki mora že 25 let sama nositi težo greha iz mladih dni. Ob koncu vendarle doseže, da se ji Bonifacij iskreno opraviči za mladostniški prestop, in predstava se konča z njunim romantičnim plesom. Spremlja ju misel, kako bo v onstranstvu, ko bosta, po Marijini želji, morda lahko končno skupaj...

Iva Koršič